

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὰ ἐγκαινία τοῦ ἐν Σταυροδρομίῳ Ζωγράφειου, ἅτινα προῦκειτο νὰ γένωνται σήμερον, ἀνεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπομένην κυριακὴν. Ἐπισκεψάμενοι τὸ τὰ μάλιστα τέλειον ὑπὸ τε ὕγεινὴν ἔσποιν καὶ ἀρχιτεκτονικὴν ἱδρυμα τοῦτο, ἐπιφυλασσόμεθα ἐν τῷ ἐπομένῳ τεύχει, ἥτοι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐγκαινίων, νὰ ποιήσωμεν λόγον περὶ αὐτοῦ.

Τὴν Α. Ἐξ. τὸν Χρηστάκη ἐφένδην Ζωγράφον ἀντιπροσέπεισαι ἐν τοῖς ἐγκαινίοις ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀξιότιμος κ. Δημήτριος Μαλιᾶδης, ἀγγελθέντος αὐτῷ τούτου δι' ἐπιστολῆς τῆς Α. Ἐξ. τὰ μάλιστα φιλόφρονος. Ἡ Α. Ἐξ. ἐπίσης δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἀνεκινώσκατο τοῦτο καὶ τῇ ἐφορείᾳ τοῦ Ζωγράφειου.

— Αἱ ἐν Ἀθήναις συναδελφοὶ, προκειμένου περὶ κακουργημάτων καὶ ληστεϊῶν, καθίσκον αὐτῶν ἡγοῦνται μετὰ πάσης λεπτομερείας καὶ γραφικότητος νὰ ἐκθέτωσι ταύτας ἐν ταῖς στήλαις αὐτῶν, οἰόμενοι ἴσως ὅτι τὸ συμφέρον τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῶν ἐυπηρετοῦσιν, ἀλλὰ λανθάνουσαι αὐτὸ τοῦτο προσβάλλουσι, διότι οὐ μόνον ἡρωϊκῇ τινι αἰγλῇ περιβάλλουσαι τὰ κακουργήματα θαυραίνως ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ξένους, παρέχουσαι οὐχὶ καλὴν εἰκόνα τῆς πατρίδος, αἰτία γίνονται ὅπως σκώπτωνται οἱ Ἕλληνες. Τοιοῦτόν τι ἐπραξεν ἄρτι ἡ *Echo de Paris*, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 6)18 Σεπτεμβρίου, ἣτις ἀναγράφουσα τὰ τῆς παραδόσεως τοῦ Μαργώνη παρατίθησιν ἀπόσπασμα τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ ἐπάγεται εἰρωνικῶς «Οἱ βασιλεῖς τοῦ βουνοῦ οὐδαμῶς ἤλλαξαν ἀπὸ τοῦ Χατζῆ-Στραύου» (*Les rois de la montagne n'ont point dégénérés depuis Hadji-Stravos*).

Ἡ παρισινὴ αὕτη ἐφημερίς, ἣτις πρό τινας ἀνεδεῖξατο τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ἀναδεξαμένου νὰ δραματοποιήσῃ τὴν Βασιλέα τῶν ὁρέων τοῦ About, βεβαίως ἀδικεῖ τὸ γαλλικὸν πνεῦμα καὶ προσβάλλει αὐτὴν τὴν γαλλικὴν εὐγένειαν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμίαν κέκτηται σημασίαν, οὐδαμῶς ἐπιθυμοῦμεν νὰ συμμαχήσωμεν αὐτῇ ἐν τῇ προσβολῇ ταύτῃ, ὅπως ὑπομνήσωμεν αὐτῇ γεγονότα τινὰ ἐκ τῆς ἱστορίας, σύγχρονα ἢ ἀρχαῖα ἀδιάφορα. Ἡ εὐγένεια δίδοται τῶς ἐθνέσι καὶ μάλιστα ἐκείνοις, ἅτινα τὰ ἄλλα ἐδίδαξαν, τὸ δὲ κακουργεῖν τῷ ἀνθρώπῳ πάντων τῶν ἐθνῶν. Εἶνε καὶ αὐτὸν ἀνευ ἐξαιρέσεως.

— Ἐν τῷ φιλολογικῷ παραρτήματι τοῦ *Figaro* τῆς 4)16 Σεπτεμβρίου ὁ ἄλλοτε γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς πρεσβείας κ. Maurice Truber ἐδημοσίευσε ἐπιφυλλίδα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Τὸ θέρος κατὰ τὸν Βόσπορον (*L'été sur le Bosphore*). Ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι ταύτῃ μετὰ πολλῆς χάριτος κ. Truber ἀφηγεῖται τὰς ἐκ τοῦ Βοσπόρου ἐντυπώσεις αὐτοῦ, ὁμιλεῖ περὶ τῶν μελετηρίων, θαυμάζει τὴν Σελήνην τοῦ Βοσπόρου, μάλιστα κατὰ τὸν ἰούλιον καὶ αὐγουστον, Σελήνην ἣν οὐδαμῶς ἄλλαχθ' εἶδεν ὠραιότεραν καὶ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς κοινωνίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Διὰ βραχέων δὲ ὁμιλεῖ περὶ τῶν Ὀθωμανῶν, Ἑλλήνων, Ἀρμενίων καὶ Ασβανγίνων. Περὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας εὐνοϊκῶς ἐκφράζεται, παρατηρεῖ δ' ὅτι πολλοὶ ἀρχαῖοι ἑλληνικοὶ οἶκοι ἐξέλειπον, ὅτι ὀλίγοι νῦν ὑφίστανται τοιοῦτοι. Μνημονεύει τοῦ οἴκου τοῦ εὐγενεστάτου τραπεζίτου Ζ... , ὅστις «ἡ χαρίεσσα σύζυγος ἐξακολουθεῖ τὰς παραδόσεις φιλοξενίας τοῦ οἴκου» (*la charmante femme continue ces traditions hospitalières*).

— Μελέτη ἐπὶ τῆς ἐν Γερμανίᾳ χολέρας κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1891 — 1892, γενομένη ὑπὸ τοῦ διασήμεου βακτηριολόγου Κὼχ κατελήγει διὰ τοῦ συμπεράσματος τούτου, ὅτι αἱ χολερικαὶ ἐπιδημίαι παρουσιάζουσι δύο οὐσιώδεις τύπους. Ὁ μὲν πρῶτος, καθ' ὃν ἡ ἐπιδημία ἀναπτύσσεται διὰ τοῦ ὕδατος, χολερικρίζεται διὰ ἀληθοῦς ἐκρήξεως τῆς ἐπιδημίας, διαδιδόμενης διὰ τρόπου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὁμοιόμορφου ἐν τινὶ χώρᾳ. Ἡ γραφικὴ παράστασις τοῦ τύπου τούτου εἶνε γραμμικὴ κυρτή, ἣτις ταχέως ὑψοῦται ὅπως καταπέση πάλιν ἀποτόμως ἀφ' οὗ σχηματίσῃ μικρόν τι ἐπίπεδον. Τοιοῦτον ὑπῆρξε π. χ. τὸ σχεδιογράφημα τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1892 χολερικῆς ἐπιδημίας ἐν Ἀμβούργῳ.

Ὁ δὲ δεύτερος τύπος, ὁ φειλόμενος εἰς τὴν μετὰδοσιν τοῦ μιάσματος διὰ τῶν ἀσθενῶν καὶ διὰ τῶν ὑπὸ τῶν περιττωμάτων αὐτῶν κηλιδουμένων ἐνδυμάτων παρίσταται γραφικῶς διὰ κυρτῆς γραμμῆς μὴ ὑψομένης ὑπεράνω τῆς συνήθους ἐπιφανείας. Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ τύπου τούτου τῆς χολερικῆς ἐπιδημίας εἶνε ὅτι δίδει γένεσιν οὐχὶ εἰς ἐξάπλωσιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὁμοιόμορφον, ἀλλὰ εἰς ἐστίας μiasμάτων τοπικῶς, ὧν ἐνίοτε κατορθοῦται νὰ καταδειχθῇ ἡ πρὸς ἀλλήλας σχέσις καὶ διαδοχῇ.

Τῷ τύπῳ δὲ τούτῳ ἀνήκει καὶ ἡ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον τοῦ 1892 ἐν Ἀμβούργῳ ἐνσκήψασα ἐπιδημία.

Οἶκον δὲ ἐννεεῖται ὅτι αἱ χολερικαὶ ἐπιδημίαι δύνανται νὰ περιβληθῶσι καὶ τὸν ἐκ τῶν δύο τούτων μικτὸν τύπον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 11 Σεπτεμβρίου.

Διὰν περιορισμέναι ἦσαν αἱ πράξεις τοῦ χρηματιστηρίου ἡμῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, αἱ δὲ τιμαὶ τοῦ χθεσίου κλεισίματος ἦσαν αἱ αὐταὶ ταῖς τῆς δευτέρας, μόναι δὲ αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας ἐξηκολούθησαν ἀνατιμώμεναι, καὶ πολλάι ἀγοραὶ ἐγένοντο χθὲς ἄνω τῶν φρ. 89. Αἰτία τῆς ἐξακολουθοῦσης ἀνατιμώσεως τῶν ὁμολογιῶν τούτων εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ ἡμεῖς πρὸ τριῶν ἡδὴ ἐβδομάδων ἐγράψαμεν, ὅτι κατὰ θετικὰς πληροφθορίας τὸ κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα συνερχόμενον ἐμπορικὸν ἐπιμλητήριον τῆς Ρώμης θὰ παραδεχθῇ τὸ ὑπὸ πάντων τῶν ἄλλων παραδεκτὸν γενόμενον σχέδιον τῶν ἐν Βιέννῃ, δι' οὗ αἱ αὐτὸς τῆς 1ης μαρτίου πληρωθεῖσαι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πληρωθῆσόμεναι ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων ἐξοφληθῶσονται πρὸς 72 ο). Τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου τούτου ἐπιδιώκει πρὸ πολλοῦ ὁ διευθυντὴς τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς κ. Βίνσεντ, ἡ δὲ νῦν ἐν Βιέννῃ διαμονὴ αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀσχετος πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ἐλάττωσις τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως, γενομένη τὴν πέμπτην τῆς ἐβδομάδος ταύτης δὲν ἦτο ἀπροσδόκητος, διότι πρὸ ἡμερῶν ἐγινώσκετο ὅτι τὸ ἀποθεματικὸν αὐτῆς ὑπερέβη τὰ 53 ο), τοῦθ' ὅπερ σ. ἀνίως συμβαίνει· ὥστε, ἂν ἡ ἀναλογία αὕτη ἐξακολουθήσῃ, δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ πρὸβῃ προσεχῶς εἰς νέαν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου. Ἀλλ' ἐνθ' αἱ δύο πρωτεύουσαι τοῦ κόσμου Τράπεζαι, ἡ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ τῆς Γαλλίας, παρουσιά-

ζουσι τοιαύτην πληθώραν χρημάτων, ἢ τοῦ Βερολίνου ἐξακολουθεῖ ἀγοράζουσα χρυσόν, ἐν δὲ Βιέννῃ εὑρίσκονται εἰς πολλὴν στενοχωρίαν καὶ μάτην ἀγωνίζονται πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ συναλλάγματος, ὅτε γὰρ χθὲς προσήγγισεν εἰς τὰ 127. Ἡ αὐτὴ χρηματικὴ στενοχωρία ὑφίσταται καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις γερμανικαῖς ἀγοραῖς, ἐν αἷς ὁ ἰδιωτικὸς τόκος ἐξακολουθεῖ διατηρούμενος περὶ τὰ 5 0/0.

Τὴν παροῦσαν χρηματικὴν ἐν Λονδίῳ ἀφθονίαν ὑπ' ὅσιν ἔχουσαι αἱ ὑπὸ ἀναγκῶν πιεζόμεναι κυβερνήσεις τῆς Αὐστρίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας, προσέδωκαν ἥδη εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς συνομολόγησιν μεγάλων δανείων· ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία αὐτῶν φαίνεται ἀμφίβολος, τοσοῦτ' ἂν μᾶλλον, ὅσ' οἱ ἐν Παρίσις δὲν εἶναι εὐδιάθετοι νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὰ δάνεια ταῦτα, οἱ δὲ ἐν Βερολίῳ σκέπτονται μόνον περὶ τῶν ἰδίων ἀναγκῶν καὶ ἐξακολουθοῦσι μᾶλλον ἐναρτοταμιεύοντες χρυσόν διὰ τὰν ἐνδεχόμενον. Μόνον τὸ ἰσπανικὸν δάνειον δύναται νὰ ἔχῃ ἐλπίδας ἐπιτυχίας ἐν Γαλλίᾳ, καὶ τοῦτο ἔνεκα πολιτικῶν μᾶλλον λόγων. Ἐνεκα τῆς ἐλπίδος ταύτης καὶ τῶν οικονομικῶν βελτιώσεων, ἃς κατέρωθε νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ κ. Καμάτος, τὸ συνάλλαγμα ἐξέσεν ἀπὸ 22 εἰς 18 ο/ο.

Τὸ ἐν Παρίσις ἐκδιδόμενον νέον ρωσικὸν δάνειον ἐκ 200 ἑκατομμυρίων οὐδεμίᾳ ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ πληρότητα. Ἀλλ' ὅς εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο σκοπὸν ἔχει τὴν μετατροπὴν τοῦ πρὸς 6 ο/ο δανείου τοῦ 1883 εἰς νέον πρὸς 4 ο/ο. Οἱ κάτοχοι τῶν τίτλων τοῦ παλαιοῦ δανείου προσκαλοῦνται ν' ἀνταλλάξωσιν αὐτοὺς διὰ τίτλων τοῦ νέου, οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι θέλουσι πληρωθῆναι πρὸς 97 1/4. Καίτοι δὲ πρὸς τοῦτο ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς μεγάλην ποσότητα χρυσοῦ, πιστεύεται ὅτι οἱ κάτοχοι θὰ δεχθῶσι μᾶλλον τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν τίτλων. Προκειμένου δὲ περὶ ρωσικῶν δανείων, αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἐκ πνεύματος ζηλοτυπίας μᾶλλον ἀπαριθμοῦσι τὰ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῶν Παρίσιων διαπραγματιζόμενα δεκάετη ἐν ὅλοις ρωσικά δάνεια συμποσούμενα εἰς τὸ ὑπερόγκον τῶντι ποσὸν 8,592.674.895 φράγκων! μετὰ χαιρεκακίας δὲ ἐρωτᾷ ὅσα τύχη περιμένει τὰ δάνεια, ταῦτα καὶ τοὺς γάλλους κατόχους αὐτῶν ἐν περιπτώσει πολέμου;

Μόνα τὰ ἑλληνικὰ δάνεια δὲν μετέσχον τῆς γενικῆς τῶν ἄλλων χρεωγράφων βελτιώσεως, ἣν ἐπλήνεγκεν ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ἐλάττωσις τοῦ τόκου. Διάφοροι οικονομολογικαὶ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης, δυσμενέστατα κρίνουσαι τὴν παροῦσαν οικονομικὴν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν, ροιούνται λόγων καὶ περὶ τῶν τελευταίων δημηγοριῶν τοῦ κ. Καραπάνου, καὶ περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προτεινομένων πρὸς θεραπείαν μέσων, καὶ ἀποδίδουσαι τὴν δέουσαν ἐκτίμησιν εἰς τὰς δημαγωγικὰς θεωρίας τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν, ἐρωτᾷσιν αὐτὸν, διατί δὲν ἐφήρμοσε τὰς σωτηρίους ταύτας θεωρίας, ὅτε διηύθυνε τὸ ἐν τῶν οικονομικῶν ὑπουργεῖον, ἢ μήπως μετὰ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεκάλυψεν ὥς ἐκ θαύματος τὰ ἀλάνθαστα ταῦτα οικονομικὰ φάρμακα. δι' ὧν ἐπαγγέλλεται νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος του, ἢ χρονία τοῦ ὁμοῦ ἀσθένεια ὑπῆρχεν ἀναντιρρήτως καὶ πρὶν ἢ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ὄραν τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν ὁ κ.

Καραπάνος; Πλὴν τούτου ἐρωτᾷ τὸν κ. Καραπάνον, πῶς παρέλειπεν ἐν τῇ συταγῇ αὐτοῦ τὸ κυριώτερον φάρμακον, τὸν χρυσόν, δι' οὗ θὰ ἐκρίζωθῃ ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ, ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, καὶ θὰ ἐφοδιασθῇ ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς ὁ μέλλον νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς δανειστάς; Ποῦ καὶ πῶς θὰ εὑρῇ τὸν ἀναγκαιούντα χρυσόν; Τοῦτο δὲν λέγει ὁ κ. Καραπάνος. Ἐν ἄλλαις λέξεσι διὰ τί δὲν ἐφρόντισε νὰ σώσῃ τὸν ἀσθενῆ, ὅτε ἐθεράπευσεν αὐτὸν ὡς εἰδικὸς ἱατρός, ἀλλὰ προτείνει τὰ σωτήρια φάρμακα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν του;

Πρὶν δώσωμεν πύρας εἰς τὴν οικονομικὴν ταύτην ἐπιθεώρησιν, θεωροῦμεν εὐκαιρὸν νὰ μεταδώσωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις πληροφθορίας τινὰς περὶ τοῦ τελευταίου προϋπολογισμοῦ τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους, ὃς ἐδημοσίωσεν ἡ «Πολιτικὴ ἀνταποκρίσις» τῆς Βιέννης, καίτοι δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα, ἥτις ὁπωσδήποτε φέρει ἐπίσημον χαρακτῆρα, αἱ μὲν εἰσπράξεις ἀνέρχονται εἰς 18 1/2 ἑκατομμύρια λιγρῶν τουρκικῶν, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 17 1/2 σχεδὸν ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν 900,000 διὰ τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον, 5000,000, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διαφόρων δανείων, γαλιῶν καὶ μὴ, 8.700 000 διὰ τὰ ὑπουργεῖα τῶν στρατιωτικῶν, τοῦ πυροβολικοῦ, τῶν ναυτικῶν καὶ τῆς χωροφυλακῆς, καὶ 2.580.000 διὰ τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ, λέγει, ὑπάρχουσι καὶ ἑκτακτα ἐξόδα, ἅπερ ἰσχυνέσθωσαν διαθερά, ὁ ἰσολογισμὸς παρουρουσιάζει μικρὸν τι ἐλλείμμα.

Περὶ τῆς ἐκτιμήσεως, ἣν παρέχει τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον εἰς τὰ τουρκικὰ χρεώγραφα, καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν ἐπιφυσασόμεθα νὰ γράψωμεν προδεχῶς.

N. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΟΝ. Π. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗ. — Ρωσιστὸν Κροῦσος, βίος καὶ περιπέτεια αὐτοῦ κατὰ Daniel de Foe, μετὰ εἰκονογραφίαν καὶ παραρτήματος ποιημάτων πρὸς χρῆσιν τῆς δευτέρας τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων. Ἠξιώθη πολλῶν ἐπαίνων ἐν τῷ Καραπανεῖῳ ἀγῶνι ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Κων-πόλει, τύπαις Νεολόγου, 1893. Τεύχος εἰς 16ον, σελ. στ' + 111. Τιμῆται γρ. 3.

Τὸ διδακτικὸν τοῦτο βιβλίον, ὅπερ πολλῶν ἡξιώται ἐπαίνων ὑπὸ τῆς Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ὑποβλήθην εἰς τὸν Καραπάνειον ἀγῶνα περὶ συντάξεως διδακτικῶν βιβλίων, ὑπὸ παιδαγωγικὴν ἐποπὴν τυγχάνει κάλλιστον, διότι οὐ μόνον τὸ ὕψος αὐτοῦ, ἀπελές, τῇ ἡλικίᾳ δι' ἣν προῶρισται τὸ βιβλίον ἐστὶ τὸ προσήκον, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου μορφωτικοῦ χαρακτῆρος οὐκ ἀστοχεῖ. Μετὰ φιλοκαλίας δὲ ἐκτετυπωμένον καὶ δι' εἰκόνων ἱκανῶν τε καὶ ἐπιτυχῶν κεκοσμημένον ἀποδείκνυσιν ἐν πᾶσι τὴν ἐχδότην τυγχόντα τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἰκτεθὺς ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Πάρις Τυποθετημαρτίον ΝΕΟΛΟΓΟΥ